SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. Zondag 10 November No. 45.

PARAMARIBO, den 9 November 1861.

In deze week is alhier het berigt ontvangen, dat op den 4den dezer een hevige orkaan op de pl. *Hooijland* gewoed heeft, en er belangrijke schade aanrigtte. Naar gemeld wordt is eene geheele rij negerhuizen door denzelven neergeworpen, terwijl eene andere geheel uitweek en de andere gebouwen en de trasloodsen aan de daken werden beschadigd. De wind woei zoo geweldig, dat men voor al de gebouwen beducht was; de onlangs aldaar gebouwde Hernhutter-Kerk schudde op hare fundamenten en eenige platen van gegalvaniseerd ijzer aan eene trasloods, werden als bladen papier in de lucht geslingerd. Het bootenhuis stortte neer en ook de stevige kuiperloods bleef niet buiten gevaar.

Onder het omgevallen blok negerhuizen werden eenige oude slaven bedolven en eene negerin bekwam hierbij eene armbreuk; gelukkig echter is dit alles zonder verlies van menschenlevens afgeloopen.

Volgens berigten uit Curaçao op heden met de mail aangebragt en ons van eene geachte zijde medegedeeld, is den 20 October de naar Hamburg bestemd schoener *Mathiex* aldaar verongelukt.

Ter zelfde tyd heeft mede daar schipbreuk geleden de Ned. schoener *Stad Leeuwarden*. De kapitein, zijne vrouw en twee kinderen en het volk zijn alleen gered; de lading en het schip waren totaal verloren.

MAIL-NIEUWS.

Belangrijk politiek nieuws met de mail op heden aangebragt, valt niet mede te deelen. Aan de ontvangen tijdingen ontleenen, wij het volgende:

Z. M. heeft vergund aan R. F. VAN LANSBERGE, gouverneur van Suriname, het aannemen der versierselen van ridder 2e kl. met de ster der Stanislaus-orde, hem geschonken door den Keizer aller Russen;

benoemd bij het bat. jagers No. 27 tot kapt. den 1n luitenant J. J. SCHEEK en tot 1n Luitenant den 2de luitenant A. J. NIJHABER.

Tot officieren der Luxemburgsche orde van de Eikenkroon heeft Z. M. nog benoemd de heeren T. J. Eijken Sluijters, lid van den koloniale raad van Suriname, en E. J. Stengarde, inspecteur der domeinen in Suriname en raadcommissaris voor de inlandsche bevolking aldaar.

Uit naam van de kerkeraad der Evangelisch-Luthersche gemeente te Paramaribo, in de kolonie Suriname, en van die gemeente zelve, is aan den heer C. M. MOES, predikant bij de genoemde gemeente, thans met verlof hier te lande, ter hand gesteld een fraai bewerkt zilveren theeservies en zilveren schenkblad met toepasselijke inscriptie. Het is een blijk der liefde en hoogachting die de predikant zich gedurende zijne twintigjarige getrouwe Evangeliedienst in die gemeente heeft weten te verwerven.

De koning der Nederlanden is, den 12den October, tusschen 5 en 6 ure te Compiègne aangekomen. De keizer wachtte den koning aan het spoorwegstation op terwijl de keizerin Z. M. beneden aan den grooten trap van het kasteel verwelkomde.

De koning van Pruissen is in den middag van den 8sten October ten 12 ure uit Compiègne vertrokken, nadat er over de aldaar in garnizoen liggende guides en zouaven eene revue was gehouden. De keizer, die zijn koninklijken gast bij de aankomst aan het spoorwegstation had afgewacht, heeft hem bij zijn vertrek ook naar het spoorwegstation uitgeleide gedaan, waarbij het natuurlijk niemands aandacht is ontgaan, dat het afscheid zeer hartelijk was.

Overigens is er te Compiègne genoeg drukte geweest, vooral bij de jagtpartij, die ongeveer drie uren aanhield en waarbij door den keizer 103, door den koning 101, door den prins von Reuss 107 en in het geheel 762 stuks wild werden geschoten. Na afloop daarvan begon het déjeuner, waaraan door 76 personen werd deelgenomen. Ten 3 ure begaf zich het vorstelijk gezelschap in vijf chars-à-bancs gezeten naar het bosch. De keizer, de keizerin en de koning zaten alle drie naast elkander, terwijl de prinses Anna Murat en de prinses d'Essling in het rijtuig van HH. MM. hadden plaats genomen. Dit uitstapje had ten doel den koning in de gelegenheid te stellen, de schoonheid der thans gedeeltelijk gerestaureerde ruïnen te Pierrefonds te bewonderen. In een dezer oude ridderkasteelen was een prachtig collation aangerigt, terwijl het muzijkcorps der guides in een onderaardschen gang zoodanig was geplaatst, dat de muzijk op de aanzittende gasten een inderdaad betooverenden indruk maakte. Ten 6 ure kwam de stoet op het slot te Compiègne terug, alwaar een diner van 90 couverts werd gehouden, na afloop waarvan HH. MM. zich naar de tooneelzaal begaven, alwaar de *Bougeoir* en de *dieux de l'amour et du hasard* werden opgevoerd, waarna HH. MM., die hierbij herhaalde blijken van goedkeuring gaven, terugingen naar de receptie zaal, om er nog eenige oogenblikken door te brengen. Het dienstpersoneel des keizers droeg de blaauwe liverei, die slechts bij zeer bijzondere of plegtige gelegenheden gebruikelijk is.

De *Moniteur* bevat eene kleine nota over het bezoek des konings van Pruissen aan den keizer te Compiègne. Dat bezoek, zegt het officieele blad, kan niet anders dan van gelukkigen invloed zijn op de betrekkingen tusschen de regeringen van beide landen. Er is alle reden om te onderstellen, dat het bij de souvereinen een even gunstiger indruk heeft.

THORWALDSEN'S EERSTE EN EENIGSTE LIEFDE.

Het zal zoo wat twee en zeventig jaren geleden zijn, dat op een' helderen kouden winterdag een jong meisje van een hoogst innemend uiterlijk in het kleine achterkamertje van een burgerhuis te *Kopenhagen*, bitterlijk zat te schreijen. Op haren schoot lagen eenige sieraden en andere kleine voorwerpen, klaarblijkelijk souvenirs, die zij van tijd tot tijd ten geschenke gekregen had. Achter elkander nam zij het eene voorwerp na het andere in de hand, draaide het van alle kanten om, maar kon het ter nauwernood onderscheiden, zoo dof waren hare oogen van het schreijen. Daarna verborg zij het gelaat in hare handen en liet aan hare smart den vrijen loop.

„O waarom moest het zoo ver komen!" snikte zij. „Al mijne droomen van geluk zijn nu weg! Al mijne verwachtingen zijn vervlogen! Hij gaat en zegt mij niet eens vaarwel. O hemel, waarom heb ik dezen bitteren dag moeten beleven! Groote God! waarom hebt Gij mij dat leed aangedaan?"

Op dit oogenblik klopte iemand driftig aan de deur, en het voorwerp van haar verdriet trad bij de weenende in de kamer. Het was een jongmensch van ongeveer vijf en twintig jaren, middelmatig van grootte en bouw; de trekken hard en breed, maar regelmatig en niet onaangenaam; met blaauwe, levendige, geestige oogen en lang golvend vlas blond haar. Het was Bertel Thorwaldsen, een naam, die inmiddels in de geheele beschaafde wereld bekend staat als die van den beroemdsten en geniaalsten beeldhouwer uit den nieuweren tijd. Zijn stap was vast en vlug, zijn oog helder, en zijn aangezigt gloeide, toen hij de kamer binnen trad; toen hij echter de houding der weenende opmerkte en haren diepen kommer gewaar werd, verspreidde zich eensklaps eene sombere schaduw over zijne trekken; langzaam trad hij naar haar toe, legde zijne hand op haren schouder en fluisterde: „Amalia!"

„Bertel!" antwoordde eene stem, die de tranen bijna verstikten.

De jongeling zette een' stoel naast dien van het meisje en vatte zwijgend hare betraande handen. „Amalia," begon hij na eene wijle stilzwijgens, die alleen door haar luid gesnik afgebroken werd, „Ik ben gekomen om u vaarwel te zeggen. Nog dezen morgen vertrek ik."

Het meisje hield op met weenen, rigtte haar oog omhoog en deed haar loshangend haar naar achteren. Hierna droogde zij hare tranen af en zag hem met een' blik aan, die zijn eigen hart deed kloppen.

„Bertel," hernam zij op plegtigen toon, maar zonder de minste bitterheid, „Bertel, waarom speeldet gij met mijn jeugdig hart? Waarom wiegdet gij mij met de hoop in slaap, dat ik uwe vrouw zou worden?"

„Ik — het was steeds mijne bedoeling, en is het nog heden."

Weemoedig schudde zij haar hoofd, nam al de souvenirs te zamen in hare hand, en ging voort: „denkt ge nog aan de woorden, die ge spraakt, toen ge mij dit en dat en dat overreiktet?"

„Waarom herinnert ge me daaraan, Amalia? Ik zeide u toenmaals, dat ik u beminde, en ik bemin u nog heden, zoo trouw, zoo innig, ja inniger dan ooit, maar..."

„Maar de roem, de eerzucht, de lof der menschen gelden in uw oog nog veel meer, niet waar?" viel zij hem bitter in de rede.

Thorwaldsen sidderde aan al zijn leden, en een donkere gloed vloog over zijne trekken, want hij gevoelde de waarheid dezer verwijten maar al te zeer.

„Ja", ging zij voort, „ge zult nu het schoone *Denemarken* verlaten, wilt vader en moeder, uwe arme bejaarde ouders wier eenige vreugde en trots ge zijt, den rug toekeeren, wilt ook mij verlaten, die u zoo onuitsprekelijk genegen ben en reeds den klank uwer stem bemin, en naar een ver, ver land gaan, waar gij ons allen zult vergeten!"

„Gij zijt wreed en onregtvaardig, lief kind! Ik zal spoedig tot mijne bejaarde ouders en ook tot u wederkeeren; dan zal niets meer ons scheiden en wij zullen regt gelukkig zijn."

„O neen, Bertel, wij zullen nooit weder gelukkig worden!" hernam Amalia weemoedig. „Als gij maar eens van ons weg zijt, dan is alle geluk voor ons vervlogen. In den hemel zullen wij eens weder bij elkander zijn — op aarde nooit! Geef acht, ik heb er een voorgevoel van, gij ziet op aarde noch uwe ouders, noch uwe arme Amalia met haar gebroken hart weder!" En haar snikken belette haar op nieuw verder te gaan.

Thorwaldsen stond schielijk van zijnen stoel op en ging in treurige gemoedsbeweging de kamer op en neêr. Een geweldige tweestrijd kookte in zijn binnenste, zijn hart was diep bedroefd, en meermalen vestigde hij met zigtbare besluiteloosheid zijne blikken op het treurende meisje. Zijn verleden, de genoegens zijner jeugd, de herinnering aan de lieftelijke tooneelen en de vreugde zijner kindschheid, de liefde van Amalia, de smart zijner ouders over de op handen zijnde scheiding, dat alles vloog snel zijn' geest voorbij en fluisterde hem toe, dat hij hier blijven en in de vaderstad gelukkig zijn zou. Maar gelijktijdig vertoonde zich voor zijn geest een visioen van *Rome*, dat hem met de bekoorlijkste beelden voorspiegelde, hoe hem daar wereldberoemdheid, rijkdom en aardsche onsterfelijkheid wachtten. Het trotsche bewustzijn van zijne genialiteit deed zijne borst opzwellen, en hij gevoelde dat de teerling voor altijd geworpen was.

Hij ging weder aan Amalia's zijde zitten en greep nog eens hare hand. Zij keek op, en las met een' enkelen blik zijne geheimste gedachten. „Trek heen", sprak zij: „ga, vervul uwe betrekking! Gods wil geschiede! Gij zult een groot man worden, vorsten en koningen zullen naar uwen omgang streven, en uw naam zal den roem uwer geboorteplaats tot aan 's aardrijks uiterste einde brengen. Ik zie alles komen, en mijne zelfzuchtige liefde moet ondergaan! Wat is er trouwens ook aan een arm meisjeshart gelegen! Maar beloof mij slechts dit eene: als ge nu eenmaal in den vollen luister uwer triomf daar staat, keer u dan van tijd tot tijd af van de hooggeboren, schoone dames, die zich om u zullen verdringen, en ween een' stillen traan tot aandenken van het arme deensche meisje dat u meer beminde, dan gij u zelven. Bertel, mijn Bertel, vaarwel!"

Den volgenden dag verliet Thorwaldsen *Koppenhagen*, en reisde naar *Rome*, waar hij bijna zijn' geheelen overigen leeftijd doorbragt en zijne wildste en stoutste droomen en verwachtingen op aardschen roem verwezenlijkt zag. Maar de voorspelling der arme Amalia werd ook van den anderen kant vervuld, hij zag noch zijne ouders noch het meisje zijner eerste liefde ooit weder.

(Wordt vervolgd.)

achtergelaten. Dat is alles wat de *Moniteur* er van zegt. Het is sober, maar als men de zaak goed beschouwt, dan kon er kwalijk meer van gezegd worden.

De *Constitutionnel* is met het bezoek van koning Willem III zeer ingenomen en hoopt dat de Engelsche bladen daarin nu geene nieuwe aanleiding zoeken tot eene polemiek als die van den *Times* tijdens de aanwezigheid van den koning van Pruissen. Het blad vertrouwt tevens dat de Nederlandsche journalistiek ook niet zoo onstuimig zal te werk gaan als toen het geval is geweest met de Pruissisch en hoopt dat men in Nederland het bezoek zal beschouwen voor hetgeen het is zonder de politieke of maatschappelyke gevolgen er van te overdrijven of te verminderen.

Men verzekert, dat Z. M. tot den 19 October te Compiègne zal blijven, zich den 20sten naar Luik begeven zal, om daar Z. M. den koning der Belgen te bezoeken, en den 22 Oct. aan de plegtigheid van het leggen van den eersten steen van de spoorwegbrug nabij Zutphen, zal deel nemen.

De appartementen, welke de koning van Pruissen te Compiègne bewoonde, waren prachtig ingerigt. Op eene tafel lagen de laatst uitgekomen dagbladen, daaronder de Times, met hare polemiek tegen het bezoek. Aan weerszijden van het ledekant hing een portret, namelijk dat van den keizer en dat van de keizerin. Het was op den avond van de komst des konings zeer levendig in de feestelijk getooide en met vlaggen versierde straten en hier en daar waren de huizen geïllumineerd, in weerwil van het verzoek des konings, dat dit geen plaats zou hebben. De politie had uitgebreide maatregelen van voorzorg genomen; men zag een aantal vermomde personen rondsluipen en de bekende Hébert, die bij den aanslag van Orsini gewond is, werd onder hen opgemerkt; de physionomie van vele anderen bewees, dat zij met louter uit belangstelling in deze gebeurtenis gekomen waren. De Pruissen, die sedert het gebeurde te Baden, bezorgd zijn voor het leven des konings, konden volkomen gerust wezen. Het slot is volgens eene door Gabriel, eerste architect van Lodewijk XV, ontworpen plan gebouwd. Het vormt een onregelmatigen driehoek waarvan de langste zijde ongeveer 190 ellen lang is. De tallooze kleine vertrekken en verborgen trappen in het slot, moesten onder Napoleon I voor groote appartementen plaats maken, die, even als in St. Cloud aangelegd, doch veel schooner en grooter door Percier en Lafontaine ontworpen, door Berthault uitgevoerd zijn. De appartementen der keizerin, welke van die des keizers gescheiden zijn, staan toch daarmede in verband; even zoo is de wijs waarop de keukens in de woningen voor het gevolg en de bedienden gebouwd zijn, een model van smaak en gemak. Bijzonder schoon zijn de groote gallerij, vijf en veertig ellen lang, de zaal, de tuin, de kapel en de breede trap. Alles is rijk en versierd met schilderijen. De tuin is niet groot, maar met smaak aangelegd; het water wordt daar ingebragt door middel eener stoommachine, die op den oever der Oise gebouwd is. Men vindt er een aantal marmeren en bronzen standbeelden. Grooten indruk maakt een lange laan, die volkomen digt gegroeid, den schoonsten weg van het slot naar het bosch vormt en waarin de wandelaar volkomen tegen zonneschijn en regen beschut is. Behalve het slot trekt het stadhuis, een middeleeuwsch gothiek gebouw, de aandacht.

—Generaal Cialdini heeft thans definitief zijne demissie en zal in de tweede helft van Oct. Napels verlaten. Het bevel in het Napelsche was aan generaal DE LA MARMORA aangeboden.

Er zijn te Parijs weder twee afgevaardigden van het bestuur der afgescheiden zuidelijke staten van de Amerikaansche Unie aangekomen. Zij zijn gelast het gouvernement te polsen omtrent de gedragslijn, die het, in den tegenwoordig onzekeren toestand denkt te volgen. Naar men zegt, zijn zij door den heer de Thouvenel zeer minzaam ontvangen, doch wat het doel hunner komst betreft, moet hij hun verklaard hebben, dat wanneer de regering mogt besluiten de Zuidelijke staten te erkennen, zij dit evenwel niet zou doen zoolang Engeland daarin niet was overgegaan.

In Frankrijk en Italie heerscht vele bekommering wegens de duurte der levensmiddelen.

In Frankrijk zijn bij een zwaren storm in het departement Gard 117 mijnwerkers omgekomen.

NOORD-AMERIKA.

De Demerarijsche *Royal Gazette*, bevat berigten uit Noord Amerika tot den 9 October ll. welke echter niets stelligs behelzen. Naar men meldde was door de Zuidelijke partij het bij den brand in het oorlogsdok te Norfolk gezonken oorlogsfregat *Merrimac* opgehaald en in orde gebragt; er is zelfs daarmede een proeftogt gedaan, tot binnen kanons afstand van fortres Monroe. De *Merrimac* zou naar verwacht werd een geduchte tegenstander in den strijd zijn.

De Britsche Stoomboot *Bermuda* heeft de blokkade gebroken, aan boord hebbende eene lading ter waarde van 1,000,000 doll. en bestaande uit geschut met getrokken loop, Lancaster kanonnen met patronen, kogels enz., 6,500 Enfields buksen, 6000 paren schoenen, 20,000 dekens, 186 vaten kruid, morphine, quinine en vele andere benoodigdheden.

Bij Lexington heeft er een veldslag plaats gehad, waarbij de Noordelijken verloren 3,700 gevangenen, 1200 sabels, 387 tenten, 100 vaten kruid, 1000 à 1500 vaatjes dito, pistolen, buksen, geweren, wagens, 872 paarden, 1000 zadels enz. ter waarde van 100,000 doll. en eene groote som gelds. Generaal Beauregard bevond zich te Manassas en Jefferson Davis te Richmond.

Uit Havana berigtte men dat er gestadig schepen uit de geconfedereerde havens aankomen.

De nationale schuld der Unie zou naar raming drie honderd millioen dollars bedragen op den 1 December e. k.

Men leest in den *Morning Post*: „Het verheugt ons te kunnen melden, dat de voorwaarden van een traktaat tusschen de koningin, den keizer der Franschen en de koningin van Spanje ten doel hebbende, om onmiddelijk met de gezamenlijke magt der drie souvereinen in de mexicaansche aangelegenheden tusschen beide te treden, in gang van schikking zijn. De oude bekende vorderingen van Engeland, Frankrijk en Spanje ten laste van de mexicaansche republiek hebben eindelijk het geduld dezer drie mogendheden uitgeput. De eischen der billijkheid en de dringendste diplomatieke vertoogen hebben niets bewerkt. De verdraagzaamheid, die Europa zoo lang in acht nam jegens een land dat in burgeroorlog gedompeld was, is klaarblijkelijk misduid en ten onregte beschouwd geworden als lafheid en besluiteloosheid. Het mexicaansche bewind was middelerwijl ruimschoots in het bezit van de noodige gelden tot vereffening van alle buitenlandsche vorderingen, en deze gelden worden verkwist, ten gevolge zijn eigen stelselmatig wanbestuur. De geweldadige roof van den eigendom der engelsche fondsenhouders door het vroegere gouvernement van Miramon gepleegd, en waarin dat van Juarez zwijgend berustte, heeft er veel toe bijgedragen, om, de mexicaansche republiek buiten de wet der volkeren te stellen; want het werd duidelijk dat, wanneer zulk een gedrag geduld werd, alle waarborgen voor internationale handelingen dadelijk ophielden, en er een voorbeeld werd gesteld van een voorbedachte verwerping van verpligtingen jegens dit rijk, dat door elk buitenlandsch bewind nagevolgd kon worden. Deze omstandigheden hebben de hoven van Londen, Parijs en Madrid bovengemeld besluit doen nemen.

„De wijze waarop de drie verbonden mogendheden voornemens zijn hun plan ten uitvoer te brengen is tevens de minst kostbare en de meest doeltreffende. Zij hebben hoegenaamd geen plan om kruid en lood te vermorsen door een krijg op mexicaansch grondgebied te voeren. Te land zou het aanrukken eener krijgsmagt op de hoofdstad in geen aanmerking hoegenaamd komen. Met Mexico te handelen als een gevestigde en geregelde magt, die een erkenden bewindsstel heeft, ware onmogelijk. De bedoeling der verbondenen is integendeel om gezamenlijk eene zeemagt naar de golf van Mexico te zenden. De zeemagt zal de voornaamste havens aan de golf zoo als Vera-Cruz, Tampico en een of twee andere blokkeren en naar wij vermoeden tijdelijk in bezit nemen. Met het nemen van deze maatregelen zullen de bondgenooten het mexicaansche gouvernement zonder twijfel tot onmiddelijke aanneming hunner voorwaarden nopen; doch het zij dit al of niet geschiede, denkelijk zal het zeer weinig verschil maken in het bereiken van hun doel, want, hetgeen zij door een traktaat zullen uitrigten, indien het mexicaansche gouvernement toetreedt, zullen zij door geweld tot stand brengen, wanneer het mexicaansche gouvernement niet toetreedt. Het plan dat zij vastgesteld hebben ter voldoening aan hunne vorderingen is dit: De verbondene mogendheden zullen beslag leggen op de inkomende regten van de bewuste havens. Zij zullen aldaar konsuls of andere gevolmagtigden belasten met de inning dezer inkomsten in de verschillende havens; en deze konsuls met elkander in overleg handelende, vormen dan eene internationale commissie, die ten dien einde in elke haven zal worden opgerigt. Geen schip zal te Vera-Cruz, Tampico enz. mogen in- of uitklaren zonder de vergunning dezer consuls, die de verschuldigde regten vorderen en met eigen handen ontvangen zullen.

„De bestaande mexicaansche toltarieven zullen door hen in acht genomen en de opbrengsten in de gemeenschappelijke kas van elke haven gestort worden. Vervolgens zijn de verbondene mogendheden voornemens een gedeelte der ontvangsten voor hare respectieve natien te bewaren en een gedeelte aan het mexicaansche gouvernement uit te keeren. Wij gelooven dat de bondgenooten vijftig pct. voor hare natien willen behouden, en vijftig pct. aan het mexicaansche gouvernement afstaan. Dit is eene ruime toewijzing aan Mexico, hetwelk alzoo in staat is de onkosten van zijn burgerlijk beheer te bestrijden. Buitendien is het eene doeltreffende schikking wat de belangen der bondgenooten betreft, want de inkomende regten in de golf zijn zeer aanzienlijk. De verschillende consuls zullen na de helft der ontvangen regten aan het mexicaansche gouvernement te hebben uitbetaald, de andere helft naar verhouding tusschen de drie rijken verdeelen. Deze schikking zal blijvend zijn of ten minste zoo lang duren tot dat alle vorderingen zijn voldaan. Een paar oorlogschepen op de reede der havens zullen intusschen het gezag der consuls handhaven.

„Natuurlijk zal, wat deze overeenkomst betreft, veel afhangen van de inwilliging van het mexicaansche bewind. Doch indien tegen alle verwachting dat gouvernement beproeven mogt vol te houden, dan zal hetgeen anders door middel van schikking geschieden zou, door middel eener blokkade worden verkregen. Zoo eene schikking met het mexicaansche gouvernement tot stand kan worden, wordt er geene blokkade meer vereischt, want het gezag der konsuls zou dan uit kracht van het traktaat uit Mexico geit bestaan.

„Waarschijnlijk zal de afdoening van britsche en andere eischen, ten gevolge van dezen geregten maar strengen maatregel, snel zijn. Wij herinneren dat in 1860 de in- en uitvoerwaarde in de haven van Vera Cruz alleen 6,320,000 p. st bedroeg. Wij veronderstellen niet dat het noodig zal zijn om onze zeemagt in dat gedeelte der wereld te vermeerderen. Wij hebben nu reeds op de W. I. en N.-Amerikaansche stations 26 oorlogschepen voerende 500 stukken geschut, en bemand met 6500 koppen. Buitendien is de zeemagt die zich in de golf van Mexico zal vertoonen naar wij gelooven van dien aard dat zij onmiddelijke onderwerping vordert, en wij zullen denkelijk onze uitzigten niet te hoog schatten door te verwachten dat het stelsel tot inning van regten, zoo als in het bovenstaande uiteengezet is, nog dit jaar in werking zal treden."

Het bestuur van den *Nederduitschen Bond* te Antwerpen heeft aan koning Leopold een smeekschrift gezonden, waarbij genade wordt gevraagd voor de wevers van Gent, die, ten gevolge van het oproer aldaar, nog altijd in de gevangenis zitten. Dit adres luidt als volgt:

Sire!

„De *Nederduitsche Bond*, ingerigt ter verdediging der miskende regten van het vlaemsche volk, vraegt U. thans eene genade. In andere omstandigheden hebben wy met kracht de stem verheven, zoo als het past aen menschen, die onregtveerdig in hunne eer en in hunne belangen worden gekrenkt; thans buigen wy ons nederig en smeeken voor U., omdat wy, in het tegenwoordige geval ons niet op een regt, maer enkel op eene koninglyke goedheid mogen beroepen.

„Wy bidden, Sire, dat het U gelieve genadig de vlaemsche werklieden van Gent te gedenken, die sedert maenden in de gevangenis boeten voor eenige oogenblikken van verdwaling.

„Zij hebben de wetten des lands geschonden, zij waren schuldig; maer Sire, is hunne schuld niet gedeeltelyk toe te schryven aen de onwetenheid, waerin men stelselmatig het vlaemsche volk, door het miskennen zyner tael, dompelt?

„Is de onwetendheid niet eene slechte raedgeefster, vooral wanneer men lyt onder de ellende, die in de tegenwoordige omstandigheden zoo zwaer drukt op den werkenden man en op zyn huisgezin?

„Is het niet medelyden, dat Gij in Uw vaderlyk hert voor die ongelukkigen gevoelt, in plaats van de onverbiddelyke gestrengheid waermede men voortdurend hen behandelt?

„Ja, het is tot goedertierendheid, dat Gy U geneigen gevoelt en Gij hebt er bewys van gegeven met reeds genade te verleenen aen de waelsche mynwerkers, die later voor dezelfde overtreding der wet en onder meer bezwarende omstandigheden door de regtbanken waren veroordeeld.

„Wy vreezen slechts, dat eenige der U omringende raedslieden, die reeds zooveel grieven ten nadeele van het vlaemsche volk hebben opeengestapeld, nogmaels zich tusschen U en de vlaemsche wevers zyn komen plaatsen.

„Wy bidden, wy smeeken U, Sire, volg de ingevingen van uw eigen hert.

„Voor uwe genade ten minsten moeten alle Belgen gelyk zyn! Uwe ziel is te groot om niet eene gelyke liefde van alle Uwe onderdanen te kunnen bevatten.

„Genade dan, Sire, en Gy zult ondervinden dat de werkman dien Gy aen zyne vrouw en kinderen zult terug zenden, dank zeggen kan innig en opregt, al zou die danksegging U dan ook misschien in de verstooten vlaemsche tael worden toegestuurd.

„Met den diepsten eerbied Sire, Uwe nederige onderdanen,

„Namens den *Nederduitschen Bond*:
„(Get.) De Geheimschrijver. (Get.) De Voorzitter."

De *Moniteur de l'armée* bevat particuliere berigten uit Shanghae, waarin het navolgende wordt medegedeeld: Er was geregeld voortgang gemaakt met het inschepen der troepen die naar Frankrijk terugkeeren, zoodat bij de afzending van het berigt het 102de regiment infanterie van linie, eene batterij artillerie, een compagnie der genie, benevens eene halve compagnie behoorende tot den trein en de administrative dienst, in China waren achtergelaten en er vooreerst nog zullen blijven. Volgens de tijdingen uit het noorden des rijks, was het te Peking rustig en stonden de buitenlandsche legatien nog steeds op den besten voet met de Chineesche autoriteiten. Prins Kong, die, gelijk men weet tijdens de afwezigheid des keizers met de leiding der zaken belast is, had een besluit uitgevaardigd, krachtens hetwelk thans voor het hotel van iederen vertegenwoordiger eener vreemde mo-

gendheid eene eerewacht is geplaatst. Bovendien hield hij thans geregeld eenmaal 's weeks audiëntie en hadden de leden van het corps diplomatique, zoowel als de hoogste ambtenaren des rijks toegang tot zijn persoon. Dit was in China eene ongehoorde nieuwigheid, maar het had desniettemin op de bevolking een zeer goeden indruk gemaakt en er veel aan toegebragt om bij haar eene goede gezindheid omtrent de vreemdelingen aan te kweeken. Wat den keizer betreft, deze scheen niet voornemens om vóór het volgende jaar in de hoofdstad terug te komen; hij had althans de aan prins Kong verleende volmagten voor een jaar verlengd en hem met zijne loyale ijverige bemoeijingen geluk gewenscht. In de omstreken van Shanghae had men alweer eenige beweging onder de insurgenten bespeurd, zonder dat deze evenwel iets van eenige beteekenis hadden ondernomen. Alleen was een hunner corpsen met de troepen handgemeen geweest, en deze hadden bij die gelegenheid vijftig rebellen gevangen genomen, die op last den taoutai onmiddelijk waren ter dood gebragt. Overigens bestond er voor Shanghae zelf geen gevaar, omdat de aldaar aanwezige Fransche detachementen voor eene behoorlijke verdediging der stad voldoende zijn.

De *Moniteur* meldt dat de fransche manoeuvres van het pruissische leger aan den Rijn hebben bijgewoond, te Parijs zijn teruggekomen. „Zij zijn," zegt het officiele blad, „doordrongen van erkentelijkheid voor het goede onthaal hun van van wege den koning en het koninklijk gezin tendeel gevallen, en opgetogen van de rondborstigheid en de hartelijke vriendschap welke zij onder de pruissische officieren hebben aangetroffen. Ook verkeeren de fransche officieren onder den zeer gunstigen indruk, op hen te weeg gebragt door de fraaije houding, de krijgstucht en de geoefendheid des pruissischen legers, hoedanigheden welke aan dit leger zoo te regt werden toegekend."

INGEZONDEN.

Dikwerf zijn er door de Burger-Commissie bij de schouwing processen-verbaal opgemaakt tegen de plant. *Vredenburg*, gelegen alhier in de beneden *Para Kreek*, wegens het verzuim tot het onderhouden van de communicatie en de gevaarlijke belemmering der stompen en struikgewassen enz. in die vaart, doch altijd werd van den Heemraad dier divisie omtrent die processen-verbaal niets vernomen. De aldaar in het boven district gelegene Plantaadjen en Gronden, komen behoorlijk hunne verpligtingen na, anders wordt dadelijk door de Commissie, processen-verbaal tegen de nalatigen ter bekeuring in boeten opgemaakt. Is het nu dan niet eindelijk zaak dat de Heer Procureur Generaal, hierop lette, en de wegruiming der stompen, struikgewassen enz., die bovenbedoelde communicatie belemmeren, voor belanghebbenden in die vaart gelaste, daar wij allen toch de wetten nakomen en daarin onzen waarborg als burgers vinden moeten?

N. N.

UITBOEZEMINGEN
over de Kolonie
SURINAME.
door den ouden Heer
FURET.
(*W. E. H. WINKELS.*)

XVIII.

Nauwelijks was Nederland in 1667 in het bezit dezer volkplanting, of het werd op nieuw in groote moeijelijkheden gewikkeld.

LODEWIJK DE XIV begon eene vijandige houding tegen de Nederlanden aan te nemen, de woelingen der partijen *voor* en *tegen* Prins WILLEM III en zijne verheffing, vingen op nieuw aan. *Holland* nam een overmoedig besluit, en vernietigd door het vermaard „*Eeuwig Edikt*" voor eeuwig het *Stadhouderschap*. Wel had in het volgende jaar de vrede tusschen LODEWIJK XIV en de *Staten*, te *Aken* plaats (2 Mei 1668), maar alles deed duidelijk zien dat dezelve niet van langen duur zoude zijn.

Prins WILLEM III werd in 1668, eindelijk in zijne regten eenigzins erkend, *Zeeland* gaf hierin het eerste voorbeeld.

LODEWIJK XIV bleef echter steeds het oog vestigen op eene verdeeling van *Nederland*, en deed alle mogelijke pogingen, om de „*Triple alliantie*" te verbreken (1669).

In het volgende jaar komen LODEWIJK XIV en KAREL II duidelijk met hunne bedoeling— „den wensch naar oorlog met ons" voor den dag. Den 27 April 1670, verklaren *Engeland* en *Frankrijk* op denzelfden dag aan *Nederland* den oorlog.

De partijwoede blijft in Nederland voortduren, de haat van het volk tegen de DE WITTEN werd hevig.

Op den 10 Julij wordt aan Prins WILLEM III het *Stadhouderschap* en het *Kapitein-Generaal* en *Admiraalschap* door de *Staten* ook die van *Holland*, aangeboden. De partij der DE WITTEN krijgt hierdoor eene groote nederlaag en de gistende woede der Prinsgezinden, breekt tegen het broederen-paar uit, welke beiden op den 20 Augustus 1672, op eene gruwzame wijze gedood en letterlijk verscheurd werden.

In dezen benarden toestand van woeling en oorlog, werd natuurlijk het belang dezer Kolonie, te zeer uit het oog verloren, al terstond was zij zeer ongelukkig in hare nieuwe meesters, die aan hare uitbreiding niet konden denken.

CRIJNSSEN nam echter bij verdrag van WILLIAM BIAM, Gouverneur der Engelsche volkplanting te *Suriname*, dezelve over, plantte de Nederlandsche vlag, op het blokhuis gebouwd waar nu *Paramaribo* ligt, en behaalde een buit op de Kolonisten ter waarde van *f* 400,000, zond deze som naar Nederland en vertrok naar *Berbice* en *Essequebo*, latende een zijner scheepsbevelhebbers M. DE RAMA, met ruim honderd man, te *Paramaribo* achter.

Het toenmalig blokhuis, later *fort* genoemd, was met 15 stukken gewapend en ter eere van het Zeeuwsche eskader, „*Zeelandia*" genoemd.

Wij vinden van CRIJNSSEN nog vermeld, dat hij zijn roemrijken togt vervolgde en nog dat zelfde jaar in *Nederland* weder keerde, alwaar hij, benevens twee zijner scheepsbevelhebbers, door de Staten met gouden ketens en medailles beloond werden, waarvan de uitreiking aan hen, op den 22 October 1667 plaats vond.

Op den 31 Julij 1667 werd de vrede te *Breda* gesloten en *Suriname* als het wettig bezit van *Nederland*, verklaard.

III TIJDVAK.

Niettegenstaande de gesloten vrede, zeilde JOHN HERMANS den 18 October 1667, met eenige oorlogschepen, de Suriname rivier op, beschoot hevig het fortje *Zeelandia*, dat moedig door de bezetting werd verdedigd en nam op nieuw voor de Engelschen, de Kolonie *Suriname* bij verdrag over. Volgens eenige schrijvers was de Vlootvoogd HERMANS met zijne schepen in de West-Indische zee kruisende, geheel onbekend met den gesloten vrede tusschen *Engeland* en de *Nederlanden*. Intusschen leed de volkplanting hier door zeer veel, daar zij nog niet van den schok, die haar door de verovering der Zeeuwen trof, hersteld was. De vloot waarover JOHN HERMANS het bevel voerde, bestond uit zeven schepen en 1200 manschappen; vóór de aankomst alhier, had deze bevelhebber *Cajenne* veroverd.

De alhier geplaatste Gouverneur M. DE RAMA, wordt als gevangene mede naar *Barbados* gevoerd.

Op nieuw werd der Kolonie een nadeeligen schok toegebragt, door de komst van Sir HENRIJ WILLOUGHBIJ, de zoon van de Gouverneur van *Barbados*; nauwelijks alhier ingevallen, of verscheidene plantaadjes werden door de woeste manschappen vernield, de suikermolens verbrand en eene menigte slaven, geld en goederen weggevoerd en naar de Engelsche bezittingen gebragt. Sir HENRIJ deed daarop alle pogingen, om de volkplanters over te halen deze Kolonie te verlaten en zich te *Antigoa* en *Montserrat* te vestigen, doch de volkplanters wilden daar niets van hooren Sir HENRIJ ziende dat verzoeken niet hielp, kwam met ernstige bedreigingen voor den dag, en verklaarde dat hij de onwilligen, als oproerlingen zoude beschouwen. Magteloos en reeds zoo gedrukt door de geledene slagen, voldeden ruim 1200 aan den onbillijken eisch en trokken naar *Jamaica*, hieronder waren zeer veel *Israelieten*, die reeds een aanzienlijk fortuin in deze volkplanting verworven hadden.

Toen de tijding dezer handeling in Nederland kwam, wendden zich de Staten, tot de Engelsche kroon, met de klagt dat Sir HENRIJ WILLOUGHBIJ, het vredesverdrag geschonden had. Engeland haastte zich het bevel uit te vaardigen, dat de Kolonie *Suriname* weder in denzelfden staat hersteld moest worden, als zij voor de aankomst van HERMANS was en aan de Nederlanders moest worden overgegeven.

In plaats dat Sir HENRIJ aan dit bevel voldeed, ontruimde hij slechts het fort *Zeelandia* en dreef zijne schendige handeling zoo verre, dat hij zich wederregtelijk meester maakte van 168 slaven, 126 hoornbeesten, ruim 100 000 pond suiker en 8 molens, hetgeen hij als buit, mede naar *Barbados* voerde.

Ontevreden en niet vriendschappelijk voor de Kolonie gestemd, had Sir HENRIJ dan eindelijk aan den *last* van KAREL II dd 8 Julij 1668 voldaan. Kort na zijn vertrek, kwam op nieuw ABRAHAM CRIJNSSEN, die zich in het bezit van de Kolonie stelde, zich zelven Kommandeur van ZURINAME noemende.

(*Wordt vervolgd.*)

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG

Den 10 *November* 1861.

No. 1. LA FAVORITE, *Pas Redoublé* par JULIEN

2 O ZAUBERNACHT, *Melodie et Variations*, arr. par G. BARTHE

3 HEIMWEH, *Romance*, arr. par G. BARTHE

4. LA PREMIERE ECOLE *Polonaise*, arr. par G BARTHE

5 GABRIEL LERWALZER arr. par P. OOSTERHOFF.

6 LE TROMPETTE D'HUSARD, par G. BARTHE.

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, de Koloniäle schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. J. H. Rusman, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 5den dezer, de Nederl. schoener *Emma*, kapt. P. C. Vereul, naar Demerarij via Nickerie, lading: 23 balen Cacao 3,230 pond en 25 balen Koffij 6,025 p.

Den 9n., het Ned schip *Suriname* kapt. W. Tucker naar Boston, lading: 267 vaten Suiker, 139 vaten Melassie, 5 vaten Rocou en 2 vaten Nagels.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 12den October, *Triton* kapt. *Duinker*.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 30sten September, *Louisa Christina* kapt. Ten Harmsen.

UIT LIVERPOOL.

Den 5den October, *Mary Ellen*, Kapt. Peurtis

TE AMSTERDAM LAGEN IN LADING NAAR HERWAARTS.

Albatros, kapt. Koch.
Maximiliaan, kapt. Schill.
Plantage Dordrecht, kapt. Brakke.
Willem en Carel, kapt. Steenveld.
Plata, kapt. Meijer.

TE LONDEN NAAR NICKERIE.

Nursery Packet, kapt. Bower.

*** *De Mary Ellen* is den 15 October op strand geraakt te Ballijteague Burrow en was naar alle waarschijnlijkheid niet te behouden: de equipage is gered en men dacht een gedeelte van de lading en den inventaris te bergen.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Maria Cornelia*, kapt Brinkerinck, adres bij T. Wiemcke.

Het schip *Josephine Bernardina*, kapt. Bes, adres bij J. Gisius.

Het schip *Wilhelmina*, kapt Klint, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Jenny*, kapt. de Lang, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Emelie*, kapt. van Wijk, adres bij F. Emanuels.

Het schip *Willem Frederik*, kapt. R. Y. Visser, adres bij Gebroeders van Praag.

Het schip *Mercurius*, kapt. van der Veer, adres bij H. Degenhard.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, van Demerarij: de heer E. Soesman en echtg. mejufvrouw de Jong en bediende de heeren S. van Praag, B. Nunes, B. Mackenzie, echtg. 2 kinderen en bediende, en mejufv. Romsie. Van Nickerie: Mevr. van Son, 2 kinderen en bediende. Mevr. J. Wessels, J. P. Penard, J. F. Godefroi, S. de Pisle, E. Eigenfeld, Wilkens, H. J. Bloeiman, *H. Hewitt* en M. de Susa.

PRIJZEN DER PRODUKTEN

De bij inschrijving geannonceerde p m 2000 pond heele koffij, van plant. Nieuw Meerzorg, *is niet toegewezen.*

BURGERLIJKE STAND

Op den 8 November 1861 is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Johan Punselie en Elisabeth Heijmans.

Joseph Abraham Monsus en Catharina Winfield Bodem.

Van den 2n. tot den 8n. November 1861, zijn alhier ingeschreven als overleden.

Den 2den, Louis François Joseph Faure van der Wilt, 33 jaren en 4 maanden.

Den 5den, Johan Hendrik Flu, zoon van Johan Hendrik Flu en van Amalia Jacoba Labadie, 4 jaren en 9 maanden.

Den 6den, Josina Elisabeth Zuidloo, 58 jaren.

Den 8sten, Helena Maria Driesten, 44 jaren.

Idem, Guillain Olmtak, 21 jaren.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements Resolutie van den 5 November No. 1, is aan G. W. de Meza vergund om het bedrijf van *Herbergier* en *Tapper* in het huis Lit. E No. 27 uit te oefenen.

Manumissie.

(*Vervolg en slot*)

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken zijn bij resolutien dd. 24 October No. 1 en 2, *Brieven van Manumissie* verleend geworden als:

16. Aan de slavin Acoeba, of Mijatje, geboren in 1807, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan M. Pringle

17. Aan de slavin Clarijntje, geboren in 1812, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan A. B. de Vries

18. Aan de slavin Anna, geboren in 1834, dochter van Sosa, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J Singes

19 Aan de slavin Margo, geboren in 1838, dochter van Amerijntje, bekend gestaan hebbende ten name van pl. Johan en Margaretha, divisie beneden Cottica

20 Aan het slavenkind Annatje, geboren in 1858, dochter van Henriette, bekend gestaan hebbende ten name van pl Berlijn, divisie beneden Cottica

21. Aan het slavenkind Frans, geboren in 1860, zoon van Henriette, toebehoord hebbende aan den bordel J. F. Thomas

22 Aan het slavenkind Julius, geboren in 1861, zoon van Josua, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker,

23. Aan de slavin Lucia, geb. in 1816, dochter van Amie Gabella, en haren zoon Jacques Marius, geboren in 1851, toebehoord hebbende aan den minderjarige R. C. Reijke.

24. Aan de slavin Regina, geboren in 1834, dochter van Clarijntje, en hare dochter Amelia, geboren in 1861, toebehoord hebbende aan A. B. de Vries.

25. Aan de slaven: Madelijntje, geboren in 1809, dochter van Semire — Flora, geb. in 1823, dochter van Madelijntje en Hendrik, geboren in 1854, zoon van Flora, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. del Monte Lijon.

26. Aan de slavin Sophie, geboren in 1842, dochter van Venus, en haren zoon Jacques Bernard, geboren in 1861, toebehoord hebbende aan L. Mean, in boedel.

27. Aan de slavin l'Esperance, geboren in 1819, dochter van Mietje, overleden, en hare kinderen: Rudolph, geboren in 1847, Frans, geboren in 1850 en Susanna Francina, geboren in 1858, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houtbakker.

28. Aan het slavenkind Julius Harrij, geboren in 1861, zoon van Naatje, toebehoord hebbende aan A. G. Aron.

29. Aan de slavenkinderen: Adrianna, geboren in 1849, dochter van Esther, bekend gestaan hebbende ten name van plant. Boxel, divisie Para, en Catootje, geboren in 1853, dochter van Julia, bekend gestaan hebbende ten name van pl. Marij'shope, district Coronie.

30. Aan de slavenkinderen: Eduard, geboren in 1851 en Pietje, geboren in 1854, kinderen van Dorthea P., bekend gestaan hebbende ten name van plantage Potribo, divisie boven Commewijne.

31. Aan het slavenkind Elisabeth, geboren in 1854, dochter van Silia, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan C. M. Dobij.

32. Aan het slavenkind Jacques, geboren in 1860, zoon van Madelijntje, toebehoord hebbende aan S. Bueno de Mesquita.

33. Aan het slavenkind Tom, geboren in 1861, zoon van Albertina, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Barbados, divisie beneden Cottica.

34. Aan het slavenkind Johanna Frederica, geboren in 1860, dochter van Marianne, toebehoord hebbende aan C. de Jongh.

35. Aan de slavenkinderen Anna, geboren in 1852, en Helena Frederica, geboren in 1855, kinderen van Sabina, toebehoord hebbende aan C. L. J. Potvillage.

36. Aan het slavenkind Geertruida, geb. in 1860, dochter van Klarijtje, toebehoord hebbende aan M. B. Sanches, en

37. Aan het slavenkind Margaretha, geboren den 10 November 1860, dochter van Mariaatje, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Rustenburg, divisie boven Cottica.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

16. *Wilhelmina Betsij Morkelo*
17. *Clarijntje Neerloon*
18. *Carolina Anna Sanges*
19. *Antoinetta Raalte*
20. *Anna Susanna Ramvert*
21. *Franciscus Johannes Petrus Rolde*
22. *Cornelia Julina Loenen*
23. *Henriette Lucia Bramen*
Jacques Marius Bramen
24. *Regina Wissen*
Amelia Wissen
25. *Maria Madelyntje Montelij*
Gerhardina Flora Montelij
Marinus Hendrik Montelij
26. *Sophie Naasie*
Jacques Bernhard Naasie
27. *Frederika L'Esperance Scheemda*
Rudolf Marius Scheemda
Samuel Frans Scheemda
Susanna Francina Scheemda
28. *Julius Harrij Fouyerle*
29. *Adrianna Udenhout*
Catootje Udenhout
30. *Eduard Mattheus Reijse.*
Pietje Jonas Leijse
31. *Elisabeth Margaretha Womels*
32. *Jacques Riva*
33. *Thomas Zeelt*
34. *Johanna Frederika Bedems*
35. *Anna Eliabeth Budel*
Helena Frederika Budel
36. *Wilhelmina Geertruida Heuvel* en
37. *Margaretha Rustburg.*

Kennisgeving.

Het vertrek van de Stoomboot *Nickerie* naar de rivier *Saramacca*, is bepaald op aanstaanden Zaturdag, den 16 dezer, des morgens ten zes ure.

Advertentiën.

De provisioneele Curator en Weesmeester zal, met concurrentie van J. MAIJ als in huwelijk hebbende S. M. WERGES, op Dingsdag den 19 dezer, les voormiddags om negen uren, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

Vijf zevende aandeelen van den grond *Onverdacht en Welbedacht*, gelegen aan de *Para-kreek*, ter regterhand in het opvaren tusschen de gronden *Moeka* en *Onoribo*, benevens de daaraan behoorende Landerijen, Gebouwen, enz.

De bewijzen van eigendom en veilcondities liggen ter visie bij voornoemden Vendumeester.

Paramaribo, den 8 November 1861.

De prov. Curator en Weesmeester,
DE JONG.
[ ]

Tegen Gereed Geld

bij inschrijving te koop:
van plantage *Bleijendaal*
24 VATEN SUIKER,
van plantage *Potribo*,
8 VATEN SUIKER.

Op de voorwaarden ter verkoop ter inzage liggende ten kantore van WM. HUMPHREIJS, alwaar de inschrijvingsbilletten worden ingewacht tot DINGSDAG den 12 November 1861, des voormiddags 10 ure. ( )

A. SALOMONS,
Vendumeester,

zal op DINGSDAG den 12den November verkoopen:

VIJF BULLEN,
van uitmuntend ras.
[ ]

A. SALOMONS, Vendumeester zal op DINGSDAG e. k. des morgens om 9 uur verkoopen:

Den Slaaf *Frederik* [Veldneger afkomstig van Plant. *Maasstroom.*)

De conditien liggen ter inzage bij den Vendumeester. [ ]

De ONDERGETEEKENDEN zullen in plaats van op DONDERDAG den 14 op DINGSDAG den 19den dezer, om 4 uren ten Sterfhuize van den Heer F. MAZER, aan de *Weidestraat*, door den Vendumeester A. SALOMONS doen verkoopen:

Diverse Meubelaire GOEDEREN, Glas-, Aarde- en KOPERWERK en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

Alsmede de slaven *Winst*, *Hercules*, en *Charles* Timmerlieden, *Louisa* Huismeid, en haar zoon *Eduard*, *Elisabeth* en *Frederika*.

Voorts eenige HOORNBEESTEN en SCHAPEN.

Zijnde de *GOEDERE* en *SLAVEN* één dag vóór en op den verkoopdag ten Sterfhuize te bezigtigen, en op den Buitengrond Nieuwzorg, een opgeboeid CORIAAL, 1 WATERVAT [van Bruinharthout], eenig oud vierkant HOUT en PLANKEN.

Over *zes weken* dag en datum nader te bepalen:

Het HUIS en de ERVEN staande en gelegen aan de *Weidestraat*, La. D No. 39 f 60, alsmede een

YZEREN REGENBAK

op gemeld Erf.

En over drie maanden:

Den Buitengrond NIEUW ZORG, gelegen aan het pad van *Wanica*, bekend in de divisie *Para* onder La. B No. 76.

Zullende de bewijzen van eigendom en veilcondities in tijds bij genoemden Vendumeester ter visie liggen.

Worden de DEBITEUREN des Boedels dringend verzocht hun verschuldigde aan te zuiveren, en de CREDITEUREN minzaam uitgenoodigd, van hunne vorderingen ten spoedigste opgaaf te doen.

Paramaribo, den 8 November 1861.

K. H. MAZER.
W. A. GÖDEKEN.
Execut. Testament.
13767

Societeit DE VREDE.

De jaarlijksche **VIERING**, zal gehouden worden op aanstaanden

ZATURDAG AVOND

den 16den dezer.

Heeren LEDEN en verdere Heeren die den toegang hebben, worden vriendelijk uitgenoodigd om deze VIERING bij te wonen.

Paramaribo, den 9 November 1861.

De Societeithouder,
P. A. BRUGGEMAN.

Worden te huur gevraagd:

Vrije* en *niet Vrije

Vrouwen en Mannen,

om Katoen te plukken.

OP ZEER VOORDELIGE VOORWAARDEN.

Adres ter dezer Drukkerij. ( )

Te Koop:

TWEE SLAVEN,

de een 15 en de andere 12 jaren oud.

Te bevragen ter dezer Drukkerij
13774.

Nieuwe *Bermudasche*

AARDAPPELEN,

bij 't pond, te bekomen bij

M. BENJAMINS.

Versche **TUINZADEN.**

te bekomen bij

L. G. HEILBRON.

Die deugdelijk te vorderen hebben van wijlen Mevrouw de Weduwe H. J. J. BRAMM geb. MEURS, worden vriendelijk uitgenoodigd om hunne rekeningen in te dienen, terwijl de DEBITEUREN worden aangemaand om ten spoedigste betaling te presteren ten kantore van

D. C. MUNRO.

Paramaribo, den 4 November 1861.

Bij W. MEIJER

PATENT-OLIE, SPIJKERS, SCHRIJFPAPIER, SLAGLIJNEN en Terpentijn.

BAKKELJAAUW

a 5 ct. per pond,

Haring* en *Makreel

a f 10 per vat.

Te bekomen bij

Gebrs. van Praag.

Versche

BOKKINGS,

te bekomen bij

S. DE VRIES JZ.

(Heiligen weg.)

DE GROOTSTE GENEESKUNDIGE ONTDEKKING DEZER EEUW.

PERRY'S CORDIAL BALSEM VAN SYRIACUM.

Deze onschatbare medicijn is de wonderbaarste overwinning van de kunst over de natuur, en is voor beide seksen heilzaam. Zij herstelt en vermeerdert de natuurlijke kracht van hen die tengevolge van een langdurig verblijf in de Kolonien aan afgematheid en verval van krachten lijden. Duizenden hebben door het gebruik daarvan hunne gezondheid en krachten herkregen, zoo als onder eede, voor den Lord Major van Londen en de Aldermen verklaard is.

Prijs 11 sh. per flesch, of vier fl. voor 33 sh., waardoor men 11 sh. bespaart; en in fl. van 5 p. st. eene besparing gevende van 1 p. 12 sh.

Verkrijgbaar bij R. & L. PERRY & Co. hoofd-depôt, No. 19, Bernersstreet, Oxfordstreet, Londen.

Agenten: BARCLAY & Co. 75, Farringdonstreet, Londen. ( )

De Pillen van Holloway

Bij het veranderlijke weêr, wordt het gestel van den mensch hevig op de proef gesteld en alles, wat tot de borstziekten behoort, doet zich meer of min gevoelen. Zij, die wijs handelen, zullen in tijds te pijn en de vrees voor ziekte voorkomen door het tijdig gebruik van deze onfeilbare middelen. De zalf van Holloway, goed aangewend zijnde, oefent de wonderbaarlijkste zuiverende magt uit en mist nooit om al de schadelijke stoffen te verdrijven; zij herstelt de ongeregeldheid der functien door alle tijdelijke verstopping weg te nemen. De pillen van Holloway moeten daarbij gebruikt worden, om de onzuiverheid des bloeds weg te nemen, welke de gezondheid in gevaar brengt.

Deze *PILLEN & ZALF* zijn alhier verkrijgbaar gesteld, bij A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat* á f 1, f 3 en f 5.

GEDRUKT bij A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag

1861. **Woensdag 6 November** **No. 45.**

PARAMARIBO.

De Britsche West-Indische Kolonien en de internationale Tentoonstelling van 1862.

Door P. L. SIMMONDS.

(Uit het *Journal of the Society of Arts*, van September 1861.)

Onder de algemeene volksbenaming der West-Indien, bezit Groot Brittannie zeventien afhankelijkheden, namelijk: Jamaica, Turks en Caicos Eilanden, Honduras, Bahamas Barbados, St. Vincent, Grenada, Tobago, St. Lucia, Antigua, Montserrat, St. Christopher, Nevis, de Maagden Eilanden, Dominica, Britsch Guyana en Trinidad Naar zich thans laat aanzien, zullen slechts weinige derzelve door bijdragen harer voortbrengselen op de Internationale Tentoonstelling vertegenwoordigd zijn. Deze koelheid en onverschilligheid aan zijde der West-Indien moet ik betreuren, omdat ik persoonlijk vele der eilanden ken en langen tijd mij heb bezig gehouden om de algemeene belangen van Barbados, Jamaica en andere te bevorderen. Wel is waar hebben sommige derzelve geleden wegens gebrek aan arbeidende handen, doch over het algemeen hebben zij meer te lijden gehad omdat uitsluitend aan een of twee hoofd-stapelproducten alle aandacht geschonken werd. Met een overvloed van weelderigen landerijen en de voordeelen eener tropische luchtstreek, is het eene stapelproduct na het andere verlaten geworden, en zijn Katoen, Koffij, Indigo en andere winstgevende artikelen naar de Oost geweken. In een tijd dat vezelachtige stoffen, papier, materialen, houtsoorten, enz., in toenemende vraag zijn, konden menige dezer bezittingen onze fabriekanten en kooplieden met velerlei en geschikte toevoeren verbaasd hebben, zoo daartoe slechts de wil bestaan had.

Werpen wij een blik op den vooruitgang der voornaamste West-Indische Kolonien gedurende de laatste tien jaren, dan zullen wij bevinden, dat dezelve niet in vergelijking kan komen met dien der Afrikaansche, Australische of Amerikaansche Kolonien.

In 1851 bestond de uitvoer der Britsche West-Indische Kolonien en Demerara uit 3,048,958 cents. Suiker, 8,942,013 gallons Rum en 5,731,640 pond Koffij. In 1859 was de uitvoer 3,127,705 cents. Suiker, 59,913,784 gallons Rum en 2,573,309 pond Koffij. Terwijl dus de Suikerproductie bijna dezelfde gebleven is, is de Rum met ongeveer 2,000,000 gallons toegenomen en de Koffij op de volle helft verminderd. De andere West-Indische uitvoeren bevatten de volgende artikelen, op welke wij meerdere aandacht wenschen gevestigd te zien, daar dezelve voordeelige oogsten leveren en tevens de zorg en arbeid der voortbrengers afleiding geven. Van de Bahamas komen er ananassen in overvloedige hoeveelheid, een handel waarmede slechts bij kleine invoeren te Liverpool in 1842 een aanvang gemaakt werd, doch de handel heeft zich nu hoofdzakelijk in Londen gezeteld, en in elk saizoen komen er tien of twaalf met deze vrucht beladen schepen aan, bevattende elke vracht 20,000 à 40,000 ananassen. Deze treffen gereeden verkoop, wegens de groote vraag der confituriers in inleggers. De cultuur op de Bahamas is veel verbeterd en de planters erlangen betere prijzen, niettegenstaande der mededinging, voor de Britsch Amerikaansche markten. De handel wordt in zeilschepen gedreven, omdat stoombooten te heet bevonden zijn en de vrucht te spoedig doen rijpen.

Er wordt omstreeks een millioen kokosnoten verscheept, doch wat is dit kleine cijfer in vergelijking van wat er verkregen kon worden? Vezelen en olie, van de kokosnoot bereid, worden in de West-Indische Kolonien ingevoerd. Barbados scheept ongeveer 126,000 pond superieure aloë af, hetgeen een voordeelige kleine oogst is. De andere West-Indische uitvoeren behelzen 16,210 cents Arrowroot, grootendeels van St. Vincent en Barbados, zijnde bijna twee derde van onzen geheelen invoer Ofschoon de bereiding dezer stijfselsoort thans op uitgebreide schaal plaats vindt, te Natal, Sierra Leone, Penang en andere oorden, zoo kan die in hoedanigheid niet wedijveren met de echte Maranta Arrowroot van Bermuda en St. Vincent. De uitgevoerde hoeveelheid West-Indische Cacao beliep 4,211,185 pond, voornamelijk van Trinidad, Grenada en St. Lucia; de hier verbruikte quantiteit bedraagt jaarlijks ongeveer 3,000,000 à 3,500,000 pond. De uitvoer van piment (peper) van Jamaica bedroeg 15,280 cents.; waarom blijven de aromatische bladen onbenuttigd en wordt er uit dezelve en de bessen geene olie gestijld?

Gember is eene andere specerij of toespijs, welke de West-Indische Kolonien uitvoeren, ten bedrage van 5,000 cents. Onder den uitvoer begint Katoen weder meer dikwijls voor te komen, beloopende thans gemiddeld omstreeks 1,500 cents. Hierbij moet gevoegd worden 10,000 à 12,000 ton campêche hout en fustic, 2,471 cents huiden, ongeveer 5,000 pond schildpadschalen en 207,450 pond gewone spons van de Bahamas. Doch al deze onderscheidene uitvoer artikelen zelfs te samen genomen hoe gering zijn zij in evenredigheid tot de overvloedige natuurlijke voortbrengselen der eilanden, en tot die welke door bebouwing en tot voedsel, in voor kunsten, en fabrieken zoo ruimschoots uitgebreid konden worden.

(*Wordt vervolgd.*)

Even als overal zijn ook te Parijs de Amerik. aangelegenheden een voornaam onderwerp der gesprekken. Een paar dagen geleden werd beweerd dat onze regering voornemens was met het Britsch Gouvernement maatregelen te beramen, om het tusschen de oorlogvoerende partijen aldaar tot eene schikking te brengen. Bij nader inzien heeft men evenwel begrepen dat dit het geval niet was, en dat de beide regeringen, in plaats van op eene interventie, alleen bedacht zijn op de bescherming harer handelsbelangen. Of zij ten dezen opzigte niet eens tot eene gemeenschappelijke handeling zullen komen, is eene andere vraag; naar men wil, zouden er zelfs reeds stappen zijn gedaan om daaromtrent een resultaat te verkrijgen, hetgeen misschien niet zoo moeijelijk zou vallen, vooral wanneer, gelijk men zegt, Frankrijk en Engeland het toch eens schijnen dat de blokkade der zuidelijke havens niet langer behoort gehandhaafd te worden. Aanvankelijk meende men, dat prins Napoleon, hoewel het al spoedig was tegengesproken, werkelijk het initiatief zou nemen, om te beproeven of eene verzoening tusschen de noordelijke en zuidelijke staten op dit oogenblik mogelijk zou zijn Naar men zeide, had hij daartoe reeds aan onze regering geschreven, om te weten in welke rigting hij moest handelen en welk karakter hij aan zijne bemoeijingen zou geven. De regering was daar evenwel tegen; zij wenschte eene strikte neutraliteit gehandhaafd te zien Doch wanneer zij zich al van iedere politieke inmenging onthoudt, zoo spreekt het van zelf, dat zij zich daarom toch niet geheel stil kan houden waar het de aangelegenheden des handels betreft.

De houding, die Frankrijk en Engeland in de amerikaansche kwestie beginnen aan te nemen, baart te New-York bekommering. Volgens gerucht zou het bewind der Unie besloten hebben om voor het geval dat deze twee mogendheden de Zuid-confederatie erkennen of de blokkade schenden mogten, al de bezittingen der in Noord-Amerika wonende Franschen en Engelschen in beslag te nemen en verbeurd te verklaren.

Men leest in de *Press*: „Wij deelden de vorige week aan het Engelsche publiek den inhoud mede van eene overeenkomst tusschen den keizer der Franschen en den koning van Zweden Een der oogmerken van keizer Napoleon is, om ingeval van eene breuk met Engeland zich de medewerking der vloten en uitmuntende zeelieden van de Scandinavische magten te verzekeren. Wij vernemen dat de zending van prins Napoleon naar de Vereenigde Staten met hetzelfde oogmerk is geschiedt, nl. het opwekken van achterdocht en ijverzucht tegen Engeland. Evenmin wordt de Fransche bevolking in Neder-Kanada vergeten; ondanks de tegenspraak van de Fransche pers kunnen wij verzekeren dat het jongste bezoek der Fransche Kanadasche burgers te Parijs niet zonder politiek oogmerk was gedaan; en dat prins Napoleon Neder-Kanada bezoeken zal alvorens naar Europa terug te keeren, wanneer dit niet te veel aanstoot aan Engeland geeft."

De gemeente Mung (in het depart. Charente-inférieure, werd onlangs in opschudding gebragt door een mirakel. Zekere jufvrouw Contarel, schoolonderwijzeres, beweerde geschriften te hebben gezien, die uit den hemel waren neergekomen en waarin de Engelen en God zelf aan die gemeente raad en waarschuwingen gaven Het openbaar ministerie mengde zich in de zaak en jufvr. Contarel werd vervolgd ter zake 1o van het verspreiden van valsche tijdingen, en 2o van het beledigen der Katholieke godsdienst De regtbank verklaarde haar schuldig aan het eerste misdrijt en veroordeelde haar tot vijftien dagen gevangenisstraf; doch sprak haar vrij van het tweede punt, oordeelende dat de beklaagde, wel verre van de katholieke godsdienst te hebben willen honen, slechts uit overdreven ijver scheen gehandeld te hebben. Door het openbaar ministerie werd in deze uitspraak niet berust, en in hooger beroep besliste het hof van Poitiers, bij arrest van 14 Sept., dat het door mej Contarel uitgedacht mirakel wel was eene beleediging der katholieke godsdienst, omdat deze daardoor in een bespottelijk licht werd geplaatst, en dat de voorgewende vrome bedoelingen der beklaagde niet beletten dat hier misdrijt was gepleegd. Het hof verklaarde haar dus op beide punten schuldig doch verzwaarde de uitgesproken straf niet.

In een brief uit Konstantinopel aan den parijschen *Temps* wordt verzekerd, dat de onderkoning van Egypte met geen ander doel naar die stad is gegaan dan om des sultans toestemming in de doorgraving der landengte van Suez te verkrijgen. Saïd pacha zou aan Abdul Azis een millioen pond sterling hebben aangeboden, en dit geschenk zou de Porte beter tot overtuiging van het nut der onderneming hebben gebragt dan al de cijfers en memoriën des heeren de Lesseps; voorts moet het gepantserde fregat, dat de onderkoning aan zijnen souverein geschonken heeft, een gewigtigen invloed op den uitslag der beraadslagingen van het ottomansche ministerie hebben; eindelijk is ook, zoo als men weet, berigt dat drie korvetten van Alexandrië naar Konstantinopel zullen gezonden worden om den sultan te worden aangeboden. Voorwaar door zulke handelingen moet een regering als die der Verhevene Porte getroffen worden!

Ten bewijze van de anti-russisch gezindheid der bevolking van de poolsche provinciën des rijks, diene de volgende tekst van een der nationale kerkgezangen die bij de eeredienst in de catholieke tempels gezongen worden: »De barbaar (de Moskoviet) doodt elk ontwapend volk; hij verbreekt het kruis des Heeren; hij hoont en beleedigt elk heiligenbeeld; ons ligchaam kromt onder het wreede jak, maar de hoop blijft in ons hart; aan de kogels des vijands stellen wij onze ontbloote borsten over; moge dit offer ons

vaderland bevrijden! O Heilige Maria! gij die ons eenmaal tegen de Zweden hebt verdedigd, bescherm ons ook nu tegen den moskovischen tiran, die ons kwelt en foltert" enz.

Door zekeren heer Del Re, zich noemende minister van buitenlandsche zaken van den exkoning Frans II, is uit naam van dien vorst een nieuw protest of memorandum uitgevaardigd, welkers inhoud aldus door de *Union* wordt opgegeven.

De heer Del Re brandmerkt het tegenwoordige regeringstelsel in de Beide Sicilien op de hevigste wijze. De tijden van Attila zijn volgens hem, niets in vergelijking van die welke de bewoners van dat koningrijk thans beleven. Terwijl men beweert dat het constitutionele regeringstelsel daar zijn heerlijk gezag uitoefent, acht hij de persoonlijke vrijheid er niets dan een ijdele klank. In de laatste halve eeuw zijn — ook volgens den minister — op verre na niet zooveel personen ter dood gebragt, als thans op een enkelen dag door de Sardinische troepen gefusilleerd worden. Het woord roovers door Ricasoli aan de gewapende benden in de provincien gegeven, is den minister van den gewezen koning een verschrikkelijke ergernis. Het zijn bij hem allen trouwe aanhangers van de verdrevene dynastie, en den tegenstand in het land tegen Sardinische bestuur acht hij zelfs zoo groot, dat er geen vlek of dorp in het land is, dat niet in opstand komt tegen het bestaande gezag en het vaderlijk bestuur der Bourbons niet terug wenscht. Del Re zegt ten laatste, dat koning Frans besloten heeft in zijn koningrijk terug te keeren, zoodra hij dit raadzaam oordeelt, overeenkomstig zijnen pligt en zijn regt; maar dat het hem nimmer in de gedachte is gekomen, om het gebied, waar hij een herbergzaam verblijf vindt, tot uitgangspunt te maken van zijne militaire operatien. Dit laatste heeft de strekking om de pauselijke regering vrij te pleiten van de door Ricasoli tegen haar ingebragte beschuldiging, dat zij de rooverijen in de napolitaansche provincien in de hand werkt. Als zoodanig kan het memorandum tevens strekken als een antwoord van de pauselijke regering zelve; Del Re zegt toch: „Niets dergelijks is geheurd, daar de koning begreep dat het hem betaamde zich te onthouden van al wat den Heiligen Vader nieuw hartzeer zou kunnen berokkenen. Men denke daarom evenwel niet, dat Frans II den strijd, die door zijne getrouwe onderdanen zoo heldhaftig gevoerd wordt, met onverschillige oogen aanziet. Integendeel, ik verklaar uitdrukkelijk, dat mijn doorluchtige souverein, door zooveel verknochtheid innig geroerd en daarop roem dragende, alleen op eene gunstige gelegenheid wacht om zich aan het hoofd der scharen gewapende koningsgezinden te plaatsen en met deze te strijden."

Het hoedenmakersgild te Berlijn heeft besloten, ter gelegenheid van den plegtigen intogt des konings in deze stad, na het krooningsfeest te Koningsbergen, een monsterhoed van 25 voet middellijn, en daaronder zooveel kleine hoeden als er Duitsche Staten zijn en aangeduid door de verschillende landskleuren aan de spits van een staak te dragen.

SCHEEPSTIJDINGEN

UITGEKLAARD

Den 4den dezer, het schip *Josephine*, kapt. J. Hofker, naar Amsterdam, lading: 105 vaten Suiker 324 972 pond, 46 balen heele Koffij 7,940 pond en 3 balen gebroken dito 475 pond.

VERTROKKEN.

Den 4den dezer, de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. J. H. Rusman, naar Demerarij.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Josephine*, de WelEerwaarde Heer C. van Schaick.

Met de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*: de heeren D. van Praag en Ch. Baets.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Maria Cornelia*, kapt Brinkerinck, adres bij T. Hiemcke.

Het schip *Josephina Bernardina*, kapt. Bos, adres bij J. Gisius.

Het schip *Wilhelmina*, kapt. Klint, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Jennij*, kapt. de Lang, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Emelie*, kapt. van Wijk, adres bij F. Emanuels.

Het schip *Willem Frederik*, kapt. R. Y. Visser, adres bij Gebroeders van Praag.

Het schip *Mercurius*, kapt. van der Veer, adres bij H. Degenhard.

NAAR LONDEN

Het schip *Suriname*, kapt. Tucker, adres bij Gebrs. Van Praag.

Binnenlandsche Berigten.

Manumissie.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken zijn bij resolutien dd. 24 October No. 1 en 2, *Brieven van Manumissie* verleend geworden als:

Aan den slaaf Theodorus, geboren in 1826 wiens moedersnaam onbekend is, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Nieuw Meerzorg, divisie Beneden Cottica

2. Aan den slaaf Christiaan of Kees, geboren in 1838, zoon van Antje, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Nieuw Hoop, divisie Boven Commewijne

3. Aan den slaaf Spadille, geboren in 1834 zoon van Aurora, bekend gestaan hebbende ten name van plantage De Vrede, divisie Boven Cottica en Perica

4 Aan den slaaf Jonas, geboren in 1846 zoon van Simire, bekend gestaan hebbende ten name van plantage De Vrede, divisie Boven Cottica en Perica

5. Aan den slaaf Johannes, geboren in 1830, zoon van Finisse, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J Houthakker

6. Aan den slaaf Karel, geboren in 1822, zoon van Theresia, overl, toebehoord hebbende aan M. Levij

7. Aan den slavenjongen Frits, geboren in 1848, zoon van Béné, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Vreeland, divisie Boven Suriname en Thorarica

8. Aan den slaaf George, geboren in 1814, zoon van Adjuba, afkomstig van de wed. A F. D. Prins en bekend gestaan hebbende op het Respect van den Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking, onder het toezigt van C L G van Amson als Curator ad hoc.

9. Aan de slaven Frans, geboren in 1809, Jacobus, geboren in 1811, en Daniel, geboren in 1824, kinderen van Clasina, bekend gestaan hebbende ten name van T P. Kaersenhout als straatvoogd

10. Aan de slaven: Ferdinand, geboren in 1816, zoon van Europa, Lucia, geboren in 1824, dochter van Betje, en Catharina, geboren in 1837, dochter van Clio, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker

11 Aan de slavin Astrea, geboren in 1837, wier moedersnaam onbekend is, bekend gestaan hebbende ten name van plant. Vissersszorg, divisie Beneden Commewijne

12 Aan de slavin Henriette, geboren in 1846, dochter van Amelia, bekend gestaan hebbende ten name van plantage De Eendragt, divisie Boven Cottica en Perica

13. Aan de slavin Christina, geboren in 1848, dochter van Bertha, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan E P. Emanuels.

14. Aan de slavin Josina, geboren in 1822, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J Houthakker

15. Aan de slavin Petronella, geboren in 1810, dochter van Carolina, bekend gestaan hebbende ten name van plantage Rust en Werk, divisie Beneden Cottica

Zullende de gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1. *Theodorus Paulus Delhorst*
2. *Cornelis Christiaan Nagelbloem*
3. *David Spadille Dalfsen*
4. *Jonas Bernel*
5. *Joseph Johannes Houthak*
6. *David Karel Grijsperk*
7. *Hendrik Frits Gilse*
8. *George Wilhelmus Rings*
9. *Frans Carel Ernande*,
   Jacobus Ernande
   Daniel Willem Ernande
10. *Paulus Ferdinand Ranade*
    Rahel Lucia Ranada
    Catharina Winfield Bodem
11. *Georgetina Astrea Herren*
12. *Elisabeth Henriette Kollum*
13. *Elisabeth Christina Lobith*,
14. *Magdalena Josina Loenen*
15. *Phillippina Petronella Leerdam*

(*Het slot hierna*)

Transport.

Den 31sten October 1861. A. Salomons, Vendumeester, aan F J. Kenswil voor de *helft* en A. P. van Wilkens voor Annette Françoise Kens voor de *wederh lft*, van het Erf aan de *Weidestraat*, N. W La D No 67, O. W La. D No. 267.

Idem. Dezelve aan B. van Catz, van het Huis en Erf aan de *Hoogestraat*, N. W. La. E No 365, O. W. La. D No 781.

Paramaribo, den 1 *November* 1861

Paramaribo, den 4 November 1861.

Aan belanghebbenden wordt bij deze kennis gegeven, dat wegens te doene herstellingen aan de Brug over de *Boomskreek*, de passage aldaar, tot nadere aankondiging, voor Ruiters, Rij en Voertuigen zal worden afgesloten.

Paramaribo, den 4 *November* 1861.

De zittingen van het *Collegie van Commissarissen* voor het Departement der Onbeheerde Boedels, zullen, tot nadere aankondiging, gehouden worden in het locaal van het Collegie van *Kleine Zaken*

De provisioneele Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels zal op Vrijdag den 8sten dezer, des voormiddags om 9 uren, door den Vendumeester J. C. Gomperts, publiek doen verkoopen:

De Nalatenschap van de desolate Boedels H. Schulthess, A. Violet, S. M. de Reev, A J. H. Cotjuh, Aquin, Chin. Immigrant, J. J. Polsbroek, E. T. Heiman, M. J. Emels, L. Stein, E. E. van Bergen en T. Seilla.

Paramaribo, den 4 *November* 1861.

GEDRUKT bij A. L. G. DE RANDAMIE.